

Arrest

nr. 103 164 van 21 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. BUYTAERT loco advocaat Vincent VEREECKE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren in de provincie Gazni, district Jagatu, in het dorp Ahmado. U denkt zeventien jaar oud te zijn en dus minderjarig. U bent een Hazara van etnische origine en een sjiitische moslim. U noch iemand anders van uw familie was politiek actief of lid van een strijdende factie in Afghanistan. Uw moeder, zus en drie jongere broers verbleven bij uw vertrek in uw dorp, maar recent vernam u dat ze zijn vertrokken zonder dat u weet heeft waarheen. Uw vader is vermist. U verklaart dat u Afghanistan diende te verlaten uit vrees voor mensen met wie uw vader een conflict had. U zegt dat u meermaals zag dat er Pashtoens naar uw vader kwamen als hij op het land werkte. Ze maakten ruzie met uw vader en vroegen hem geld. Waarover het conflict ging heeft u niet kunnen achterhalen. Op een dag kwam de man wiens gronden aan die van uw vader grenzen, naar jullie huis om te melden dat uw vader geslagen en ontvoerd werd. Die man, uw oom en uzelf gingen

naar de politie om het incident te rapporteren, maar met de klacht werd er niets gedaan. Jullie zochten uw vader in de onmiddellijke omgeving, maar konden hem niet vinden. Ongeveer twee weken na de verdwijning van uw vader, stond u aan de dorpswinkel, toen u plots één van de personen herkende met wie uw vader ruzie had gemaakt. U sprak hem aan en vroeg waar uw vader was. Deze persoon zei dat hij u naar uw vader zou brengen. Hij reed met u een heel eind in de auto tot jullie aan een plaats kwamen waar er koeien werden gehouden. De man sloot u op in een kamer. Omdat u niet wilde eten, werd u geslagen. Na drie dagen zag u een vrouw lopen en smeekte u haar om u vrij te laten. De volgende ochtend liet ze u vrij en hielp u een auto te stoppen die u kon meenemen. Toen u terug kwam in uw dorp, waren uw moeder en oom erg boos totdat u vertelde wat u overkomen was. Omdat het niet mogelijk was om altijd in huis te blijven, besloot uw oom, een week later, dat u Afghanistan diende te verlaten. U vertrok via Gazni naar Iran, Turkije en verder naar Griekenland waar u ongeveer acht maanden verbleef. Vervolgens reisde u via Italië en Frankrijk naar België waar u op 24 februari 2011 een asielaanvraag indiende. U legt een 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs) neer, uitgegeven op 09.11.1387 (29 januari 2009).

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed, zijnde daadwerkelijk en systematisch op grond van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

U baseert uw vrees voor vervolging op een conflict tussen uw vader en enkele Pashtoens (gehoorverslag CGVS p.7-9). Echter, aangaande de aard van het conflict heeft u geen enkel idee, behalve dat uw vader meerdere keren geld gaf aan deze mannen. U zegt dat niemand u hierover meer wilde vertellen omdat u nog erg jong was (gehoorverslag CGVS p.8 en p.9). Toch was het een conflict dat door de dorpsbewoners gekend was, aangezien ze eerder waren tussengekomen toen de ruzie uit de hand dreigde te lopen (gehoorverslag CGVS p.7). U was hierbij getuige en moet toch iets hebben opgevangen omtrent de aard van het conflict. Ook al sprak uw vader Pashtoe met de ruziemaker, het voorval zal toch wel wat commentaar van de omstaanders hebben opgeleverd, waaruit u mogelijks iets had kunnen opvangen. Aangezien u verklaart dat u verscheidene keren zag hoe uw vader geld aan deze mannen gaf, moeten deze toch gekend zijn in de regio. Hieruit volgt dat, wat de ontvoering van uw vader betreft, uw oom en de buurman van de gronden, die als getuige meeging, toch enig idee moeten hebben gehad omtrent de identiteit van de daders toen ze naar de politie stapten om de verdwijning te melden. Evenzeer had u zich hierover - eens uw vader was verdwenen, u werd opgesloten en tenslotte het land werd uitgestuurd - kunnen/moeten informeren bij uw moeder of oom aangaande de aard van dit conflict. Het was voor u immers de reden waarom u het land diende te verlaten, een toch wel ingrijpende beslissing. Dat u ook hierover niet veel informatie kan verschaffen, komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede (gehoorverslag CGVS p.9).

Wat er ook van zij, ook aan wat er volgde op de ontvoering van uw vader, kan onvoldoende geloof worden gehecht. Zo is het is het toch bijzonder onaannemelijk dat u in de auto zou stappen met de persoon met wie uw vader ruzie had gemaakt, indien zoals u beweert uw vader ontvoerd werd en op dat moment al veertien dagen verdwenen was. Men zou verwachten dat u angstig en wantrouwig zou zijn bij het zien van die persoon, en niet zomaar, uit eigen beweging, zou meegaan. Het is niet geloofwaardig dat u, een jonge kerel, de mogelijke ontvoerder van uw vader zou aanspreken én bovendien in zijn auto stappen, enkel en alleen omdat deze persoon u zei dat hij u naar uw vader zou brengen (gehoorverslag CGVS p.9). Deze reactie is al te naïef en kan in de context van uw relaas niet worden geloofd. In een land als Afghanistan, waar vele mensen vijanden hebben en afrekeningen en wraaknemingen schering en inslag zijn, is het niet geloofwaardig dat u, na de beweerdte ontvoering van uw vader, in de auto zou stappen van een persoon van wie u wist dat hij bij de ruziemakers was - om welke reden dan ook - en mogelijks bij de verdwijning van uw vader betrokken was. Er kan ook aan dit aspect van uw relaas geen geloof worden gehecht.

De geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas wordt ook verder ondermijnd door de vaststelling dat er ernstige twijfels zijn gerezen over uw recente afkomst uit de door u beweerdte regio, zijnde Jagatu in de provincie Gazni.

De naam van uw dorp Ahmado, noch de naam van uw regio, Dalkhagah (gehoorverslag CGVS p.3) werden teruggevonden op een gedetailleerde kaart van het district (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Evenmin werden de vijf andere door u genoemde dorpen teruggevonden (gehoorverslag CGVS p.3). Alhoewel dit op zich niet aantoonde dat deze plaatsen niet zouden bestaan, is het wel opmerkelijk dat wanneer u vier plaatsen genoemd worden uit uw regio, u er slecht één, nl. Torgan erkent als "een plaats in Afghanistan", dan nog niet als een plaats in Jagatu (gehoorverslag CGVS p.5-6). U zegt dat uw dorp ongeveer op een uur of anderhalf uur te voet van het

centrum van Jagatu ligt (gehoorverslag CGVS p.3). Echter, u zes dorpen genoemd rond het districtscentrum herkent u er geen enkel (gehoorverslag CGVS p.7). U verder nog vijf regio's genoemd in Jagatu waar er hoofdzakelijk Hazara's wonen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), herkent u enkel "Gulbawri" maar kan u dit niet situeren. U kent enkel een school met de naam "Sele Gulbawri", maar deze heeft u nooit gezien (gehoorverslag CGVS p.3 en p.11). U expliciet erop gewezen dat het district Jagatu van provincie veranderd is en een groot deel van het vroegere district nu deel uitmaakt van de provincie Wardak, zegt u dat twee jaar geleden Jagatu een deel was van Gazni, en dat u recent hoorde dat het Wardak werd (gehoorverslag CGVS p.3). Echter uit informatie beschikbaar op het CGVS (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat deze verandering van provincie in 2005 plaats had en dat u hiervan op de hoogte zou moeten zijn. Het deel van Jagatu dat in de provincie Gazni bleef werd sindsdien ook 'Bahrami Shahid' genoemd. Echter van deze tweede naam heeft u nooit gehoord (gehoorverslag CGVS p.3). U stelt dat u nooit uw dorp verliet en dat u geen vragen kan beantwoorden over het districtscentrum of Gazni (gehoorverslag CGVS p.6). U gevraagd wat het centrum is van uw district zegt u eerst dit niet te weten (gehoorverslag CGVS p.3), terwijl u vervolgens later wel Jagatu vernoemt als centrum van het district. U kan echter niets vertellen over het districtscentrum omdat de enige keer dat u er was heel lang geleden in uw kindertijd was (gehoorverslag CGVS p.6).

Echter, u naar aanleiding van het neerleggen van uw 'taskara' gevraagd of u deze samen met uw vader ging halen bij de bevoegde diensten, antwoordt u ontkennend maar zegt u wel dat u met uw vader meeging om de taskara aan te vragen (gehoorverslag CGVS p.6). Uw taskara is uitgegeven op 09.11.1387 (29 januari 2009) en bijgevolg komt deze vaststelling niet overeen met uw verklaring, dat u "zolang als u zich kan herinneren niet in het districtscentrum bent geweest", waar in regel de documenten worden afgeleverd. Uit het bovenstaande volgt dat er tevens ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de authenticiteit van uw taskara.

Ook op andere vlakken is de informatie die u geeft inzake uw regio uiterst minimaal. In een verdere poging te achterhalen waar uw regio van herkomst zich bevindt, werd u gevraagd of u in de buurt van een grote weg woont (gehoorverslag CGVS p.5). Hierop antwoordt u dat er in uw dorp geen geasfalteerde wegen zijn, maar u kan spontaan niet aangeven waar die zich dan wel bevinden. Als u wordt gevraagd naar reconstructieprojecten in uw regio, stelt u dat u enkel iets over uw dorp kan zeggen en dat daar niets nieuws was. U gevraagd waar de mensen naar het hospitaal gingen, zegt u dat er enkel een dorpsarts was. U hierop gevraagd waar de mensen dan heengingen als ze ernstig ziek waren, zegt u laconiek dat er geen ernstige zieken waren in uw dorp, iets wat volstrekt ongeloofwaardig is. En verder, u gevraagd naar de veiligheidssituatie in uw dorp en district, antwoordt u zeer algemeen dat er gevechten zijn in het gebied, dat er politie en Amerikanen zijn en dat de mensen niet veilig zijn (gehoorverslag CGVS p.5). U meer expliciet gevraagd naar de aanwezigheid van Taliban in uw district, antwoordt u opnieuw zeer algemeen dat ze overal in Afghanistan zijn en dat ze enkele jaren geleden in jullie dorp een leraar hebben gedood (gehoorverslag CGVS p.11). U noemt spontaan geen enkel recent incident in detail. Gezien de duidelijke aanwezigheid van Taliban in Jagatu en het feit dat de provincie Gazni een bijzonder volatiel gebied is, kan worden verwacht dat u spontaan kan vertellen over de gevechten en de problemen met Taliban in uw dorp en haar onmiddellijk omgeving.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat u uw gebrek aan kennis van uw regio tracht te verhullen.

Deze gebrekkige kennis van uw onmiddellijke omgeving staat haaks op het feit dat u dan wel de naam van het districtshoofd correct kan noemen, alsook de namen van de gouverneurs op het moment van uw beweerde vertrek, of de naam van de politiechef in die periode (gehoorverslag CGVS p.11). Dit alles laat vermoeden dat deze kennis is ingestudeerd en niet authentiek is. Te meer u ook de naam noemt van een politiechef die in functie was in de periode 2005 -2006, dus toen u ongeveer tien jaar oud was, maar dat u nooit eerder heeft gehoord van Alahyar, die van Jagatu afkomstig is en omwille van zijn talrijke publieke functies zeer bekend is (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Verder kan u geen enkele naam noemen van een talibancommandant uit uw regio. Uit het bovenstaande blijkt dat uw kennis omtrent de personaliteiten uit uw regio onvoldoende authentiek is.

Daar u onvoldoende aannemelijk maakt in Jagatu, Gazni, te hebben verbleven, kan er ook - samen met alle hierboven vermelde opmerkingen - geen geloof worden gehecht aan de elementen van uw vluchtmotieven en kan u de hoedanigheid van vluchteling niet worden toegekend.

Wat betreft de toekenning van subsidiaire bescherming blijkt uit het bovenstaande dat u het CGVS onvoldoende in de mogelijkheid stelt zich een duidelijk beeld te vormen van uw werkelijke situatie in Afghanistan, ondermeer inzake de motieven om uw land te verlaten, uw plaats van (recente) herkomst, en uw eventuele nog bestaande netwerken in Afghanistan of daarbuiten. Zo is het toch ook opmerkelijk dat u tot ongeveer een jaar geleden contact had met uw moeder, maar dat u plots van de man die de telefoon in het dorp bezit, vernam dat "uw ouders" het dorp hebben verlaten (gehoorverslag CGVS p.4). Of het hier al dan niet om een lapsus van uw kant gaat kan nog in het midden worden gehouden, echter, u gevraagd of dit dan betekent dat uw vader terecht is, zegt u "dit niet te weten", wat

een zeer bevreemdend antwoord is. Minsten mag van u worden verwacht dat u zich tijdens dergelijke telefonische gesprekken over zoiets belangrijks zou hebben geïnformeerd.

Bijgevolg kan het CGVS u de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig art. 48/4, par. 2, c, op basis van uw beweerde afkomst uit Gazni, niet toekennen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/2 en 48/3 juncto artikel 52 en artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de motiveringsplicht. Verzoeker merkt op dat hij wel degelijk zag dat zijn vader geld gaf aan de mannen met wie hij ruzie had. Vervolgens lichtte verzoeker echter ook onmiddellijk toe dat niemand hem wou vertellen wat er precies aan de hand was, gezien zijn jeugdige leeftijd. Verzoeker was immers slechts dertien of veertien jaar oud. Als kind mocht hij niet tussenkomen in de ruzies van volwassenen en de vader van verzoeker gaf dan ook nooit uitleg, zelfs niet aan de moeder van verzoeker. Dit cultuurverschil, waarbij de man over alles beslist wat, voornamelijk buiten de familie, gebeurt, wordt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in acht genomen. Een illustratie hiervan is onder meer dat het de oom van verzoeker was die besliste dat verzoeker het land diende te verlaten. Bovendien sprak de vader van verzoeker Pashtou, een taal die verzoeker, die enkel Dari spreekt, niet begreep. Daarenboven puilt de motivering van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit van de speculaties en onzekerheden. Daarnaast spreekt hij zich tegen door de te stellen dat verzoeker zich had moeten of kunnen informeren bij zijn moeder en oom aangaande de aard van het conflict, terwijl hij zelf stelt dat verzoeker verklaarde dat niemand hem hierover meer wilde vertellen omdat hij nog erg jong was. Het is overigens niet bevreemdend dat familieleden hun kinderen op dergelijke wijze trachten te beschermen tegen zichzelf of anderen. Met betrekking tot het feit dat verzoeker instapte in de auto van een persoon met wie zijn vader ruzie maakte, is het van belang deze handelswijze te benaderen in het licht van de concrete geestesgesteldheid van verzoeker. Ten tijde van de gebeurtenissen had verzoeker de leeftijd van dertien of veertien jaar, een leeftijd waarop men zeer gesteld is op het vaderfiguur en alles in het werk zou stellen om hem weer bij zich te hebben. Van een kind van dertien of veertien jaar kan niet verwacht worden dat hij dezelfde rationele beslissingen zou nemen als een ervaren volwassene. Bovendien wou verzoeker enkel zijn vader zoeken en kende hij de problematiek niet, daar deze niet aan hem werd verteld. Men dient voor ogen te houden dat irrationaliteit niet mag worden gelijkgesteld met bedrog of leugens. Een irrationele daad kan evengoed waar zijn. Met betrekking tot de afkomst van verzoeker dient te worden opgemerkt dat de plaats 'Ahmado', zoals door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt, onjuist is, daar het 'Ahmada' dient te zijn, zijnde één van de zes dorpen van Jagatu. Het valt op dat verzoeker er wel één herkende uit zijn eigen regio, maar niet uit het districtscentrum dat één tot anderhalf uur lopen is vanaf zijn woonplaats. Dit is derhalve een eerste aanwijzing dat verzoeker wel degelijk uit Jagatu afkomstig is. Er dient te worden opgemerkt dat bepaalde dorpen of gebieden op een dergelijke manier werden uitgesproken waardoor verzoeker dit gewoonweg niet kon verstaan. Bovenal kwam verzoeker daarnaast zelden buiten zijn dorp, waardoor hij plaatsen op anderhalf uur wandelafstand bijna niet bezocht. Uiteraard beschikt hij dan over weinig informatie met betrekking tot de regio. Zelfs het eerst volgende dorp lag achter de bergen en indien er bijvoorbeeld boodschappen moesten gedaan worden, deed de vader van verzoeker dit met de fiets. Bovendien stelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat het niet is omdat de namen van het dorp en de regio niet op een gedetailleerde kaart te vinden zijn, dat deze niet bestaan. Zo telt het dorp van verzoeker slechts 25 huizen. Verzoeker heeft deze plaatsnamen overigens niet zomaar uitgevonden, zodat hij wel degelijk enkele dorpen kent die rond het zijne liggen. Verzoeker was bovendien wel degelijk op de hoogte van het feit dat het district Jagatu veranderd is naar de provincie Wardak. Hij verklaarde tijdens het gehoor immers dat hij er van had gehoord. Ten slotte dient te worden benadrukt dat het in de omstandigheden waarin de lokale bevolking zich bevindt niet vanzelfsprekend is om zich ver te verplaatsen wegens de beperkte mobiliteitsmogelijkheden, zeker voor een minderjarige van dertien of veertien jaar. De geringe kennis van verzoeker over zijn regio heeft

derhalve louter en alleen verband met het gegeven dat hij nooit buiten zijn dorp kwam. Dit geldt ook voor de vragen omtrent de grote weg, reconstructieprojecten en de veiligheidssituatie. Uit de antwoorden van verzoeker blijkt ook dat zij allen betrekking hebben op het eigen dorp. Voorts is het zo dat alle medische gevallen die verzoeker heeft gekend steeds door een persoon in het dorp werden behandeld, die T. wordt genoemd. Bovendien kent het hele dorp personen zoals het districtshoofd. Deze ondertekent met name de taskara, ter bevestiging dat de persoon daadwerkelijk in het dorp woont en komt met regelmaat van de klok naar het dorp om te vragen of er zich bijvoorbeeld een nieuwe persoon in het dorp bevindt. Hetzelfde geldt voor de politiechef en gouverneurs. Er dient ook benadrukt te worden dat verzoeker hier niet over werd ondervraagd. Met betrekking tot het telefonisch contact met zijn moeder, stelt verzoeker dat in het dorp slechts één persoon is die een telefoon bezit, die geld vraagt in ruil voor een telefoongesprek. Verzoeker belde steeds naar deze persoon, die dan de moeder van verzoeker aan de lijn gaf. Dit lukte echter niet steeds. Op een gegeven ogenblik belt verzoeker, zegt de man aan de telefoon dat zijn moeder het dorp heeft verlaten en legt hij op. Verzoeker is sindsdien in het ongewisse nopens de situatie van zijn moeder. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt zich in de bestreden beslissing vragen die net zo goed tijdens het gehoor hadden kunnen worden gesteld, ten einde verzoeker de kans te geven dit toe te lichten.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4 juncto artikel 62 van de vreemdelingenwet, minstens een schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen diende verzoeker te ondervragen in het kader van de eventuele toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Indien hij van mening is dat hij te weinig informatie bezit, diende hij daarover bijkomende vragen te stellen. Afghanistan betreft een oorlogsgebied, alsook de regio van verzoeker. Verzoeker zelf is een niet-begeleide minderjarige. Het komt over alsof de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hier geen rekening mee gehouden heeft. Verzoeker kan zich nergens vestigen. Zijn vader is reeds sinds zijn dertiende of veertiende verdwenen en hij heeft geen weet waar zijn familie verblijft. Bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, dreigt verzoeker geconfronteerd te worden met een klimaat van bedreiging, geweld en zelfs de dood. Dit werd reeds bewezen door de agressieve houding van de belagers en de ontvoerders van zijn vader, alsook door het plotse vertrek van zijn moeder en oom achteraf en de gevangenhouding van verzoeker zelf. Verzoeker loopt derhalve een reëel risico op ernstige schade.

2.2. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de afkomst van verzoeker merkt hij op dat de plaats 'Ahmado', zoals door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt gesteld, onjuist is, daar het 'Ahmada' dient te zijn, zijnde één van de zes dorpen van Jagatu. Het valt op dat verzoeker er wel één herkende uit zijn eigen regio, maar niet uit het districtscentrum dat één tot anderhalf uur lopen is vanaf zijn woonplaats. Dit is derhalve een eerste aanwijzing dat verzoeker wel degelijk uit Jagatu afkomstig is. Er dient te worden opgemerkt dat bepaalde dorpen of gebieden op een dergelijke manier werden uitgesproken waardoor verzoeker dit gewoonweg niet kon verstaan. Bovenal kwam verzoeker daarnaast zelden buiten zijn dorp, waardoor hij plaatsen op anderhalf uur wandelafstand bijna niet bezocht. Uiteraard beschikt hij dan over weinig informatie met betrekking tot de regio. Zelfs het eerst volgende dorp lag achter de bergen en indien er bijvoorbeeld boodschappen moesten gedaan worden, deed de vader van verzoeker dit met de fiets. Bovendien stelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat het niet is omdat de namen van het dorp en de regio niet op een gedetailleerde kaart te vinden zijn, dat deze niet bestaan. Zo telt het dorp van verzoeker slechts 25 huizen. Verzoeker heeft deze plaatsnamen overigens niet zomaar uitgevonden, zodat hij wel degelijk enkele dorpen kent die rond het zijne liggen. Verzoeker was bovendien wel degelijk op de hoogte van het feit dat het district Jagatu veranderd is naar de provincie Wardak. Hij verklaarde tijdens het gehoor immers dat hij er van had gehoord. Ten slotte dient te worden benadrukt dat het in de omstandigheden waarin de lokale bevolking zich bevindt niet vanzelfsprekend is om zich ver te verplaatsen wegens de beperkte mobiliteitsmogelijkheden, zeker voor een minderjarige van dertien of veertien jaar. De geringe kennis van verzoeker over zijn regio heeft derhalve louter en alleen verband met het gegeven dat hij nooit buiten zijn dorp kwam. Dit geldt ook voor de vragen omtrent de grote weg, reconstructieprojecten en de veiligheidssituatie. Uit de antwoorden van verzoeker blijkt ook dat zij allen betrekking hebben op het eigen dorp. Voorts is het zo dat alle medische gevallen die verzoeker heeft gekend steeds door een

persoon in het dorp werden behandeld, die T. wordt genoemd. Bovendien kent het hele dorp personen zoals het districtshoofd. Deze ondertekent met name de taskara, ter bevestiging dat de persoon daadwerkelijk in het dorp woont en komt met regelmaat van de klok naar het dorp om te vragen of er zich bijvoorbeeld een nieuwe persoon in het dorp bevindt. Hetzelfde geldt voor de politiechef en gouverneurs. Er dient ook benadrukt te worden dat verzoeker hier niet over werd ondervraagd. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt zich in de bestreden beslissing vragen die net zo goed tijdens het gehoor hadden kunnen worden gesteld, ten einde verzoeker de kans te geven dit toe te lichten.

2.3. De Raad stelt vast dat hij niet kan oordelen of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of voor subsidiaire bescherming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. De Raad kan op basis van het rechtsplegingsdossier immers niet oordelen of verzoeker al dan niet uit Jagatu afkomstig is.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker heeft aangegeven geboren te zijn op 19 maart 1995. Verzoeker verklaarde dat hij ongeveer acht maanden in Griekenland verbleef (verklaring, punt 34) en uit het administratief dossier blijkt dat hij een asielaanvraag indiende in België op 24 februari 2011. Dit wordt niet betwist door de commissaris-generaal. Dit betekent dat verzoeker op het ogenblik dat hij Afghanistan verliet ongeveer 15 jaar was.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker eerder weinig geschoold is. Hij heeft immers verklaard dat hij slechts 1 jaar naar school is geweest (verklaring, punt 35).

De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing dat de naam van verzoekers dorp Ahmado, noch de naam van zijn regio, Dalkhagah of de vijf andere door verzoeker genoemde dorpen werden teruggevonden op een gedetailleerde kaart van het district die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Verzoeker stelt dat de plaats 'Ahmado', zoals door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt gesteld, onjuist is, daar het 'Ahmada' dient te zijn, zijnde één van de zes dorpen van Jagatu. De Raad stelt vast dat twee van de drie kaarten die de commissaris-generaal aan het administratief dossier heeft toegevoegd ter staving van de stelling dat het door verzoekers beweerde dorp en regio van herkomst en de overige door verzoeker genoemde dorpen niet kunnen worden teruggevonden op een gedetailleerde kaart, onleesbaar zijn. Bijgevolg kan de Raad niet nagaan of verzoekers dorp Ahmado dan wel Ahmada, de regio van herkomst Dalkhagah en de overige door verzoeker genoemde dorpen terug te vinden zijn op de kaarten. Aangezien de door verzoeker aangehaalde regio van herkomst door de commissaris-generaal niet kan worden teruggevonden op de kaart, kan uit het administratief dossier niet worden afgeleid of de door de commissaris-generaal opgesomde plaatsen zich in de buurt van verzoekers dorp en regio van herkomst bevinden. Bijgevolg kan de Raad niet inschatten dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij de opgesomde plaatsen kent.

De commissaris-generaal stelt voorts vast dat verzoeker verklaart dat zijn dorp ongeveer op één uur of anderhalf uur van het centrum van Jagatu ligt en verzoeker van de zes dorpen genoemd rond het districtscentrum er geen enkel herkent. Het feit dat verzoeker verklaarde dat zijn dorp ongeveer op één uur of anderhalf uur van het centrum van Jagatu ligt wil daarom *ipso facto* niet zeggen dat verzoeker zelf reeds in het centrum is geweest. Er werd hem immers enkel gevraagd of hij ver van het centrum woonde, waarop verzoeker deze verklaringen aflegde. Er werd niet gevraagd hoe verzoeker wist dat zijn dorp zich ongeveer op één of anderhalf uur van het centrum bevond. De commissaris-generaal toont niet aan dat verzoeker de dorpen rond het districtscentrum had moeten kennen.

De commissaris-generaal stelt ook in de bestreden beslissing vast dat wanneer verzoeker nog vijf regio's in Jagatu waar er hoofdzakelijk Hazara's wonen volgens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier worden opgenoemd, hij enkel "Gulbawri" herkent maar dit niet kan situeren en slechts een school met de naam "Sele Gulbawri" kent. De Raad stelt echter vast dat uit het administratief dossier niet kan worden afgeleid hoe ver verzoeker van deze regio's woonde, zodat niet kan worden ingeschat of verzoeker deze regio's had moeten kennen. Op basis van de informatie in het administratief dossier kan de Raad niet beoordelen of van iemand met verzoekers profiel mag worden verwacht dat hij deze regio's kent.

In de bestreden beslissing wordt eveneens vastgesteld dat wanneer verzoeker er expliciet op werd gewezen dat het district Jagatu van provincie veranderd is en een groot deel van het vroegere district nu deel uitmaakt van de provincie Wardak, hij zegt dat twee jaar geleden Jagatu een deel was van Gazni,

en dat hij recent hoorde dat het Wardak werd, doch dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat deze verandering van provincie in 2005 plaats had en dat verzoeker hiervan op de hoogte zou moeten zijn. De commissaris-generaal stelt tevens dat volgens deze informatie aanwezig in het dossier dat het deel van Jagatu dat in de provincie Gazni bleef sindsdien ook 'Bahrami Shahid' werd genoemd en dat verzoeker hier geen kennis van heeft. In het verzoekschrift geeft verzoeker aan dat hij wel degelijk op de hoogte was van het feit dat het district Jagatu veranderd is naar de provincie Wardak. De Raad stelt vast dat niet met zekerheid kan worden afgeleid dat verzoeker op de hoogte was van de veranderingen, gezien de commissaris-generaal de verandering reeds toelichtte in zijn vraagstelling en zelfs specificeerde dat Jagatu bij de provincie Wardak hoort. Tijdens het gehoor werd immers het volgende opgetekend: "Wat is de tweede naam van je district? Heeft geen andere naam. Jagatu is van provincie veranderd, er is Jagatu Wardak, hoe weet jij dat je in Jagatu Gazni woont? Twee jaar geleden, ik spreek over die tijd, Jagatu was deel van Gazni, nu heb ik gehoord het is Wardak" (gehoorverslag, p. 3) (eigen onderlijning). Hieruit blijkt dat verzoeker de door de commissaris-generaal aangegeven verandering louter bevestigt. Bovendien, indien verzoeker daadwerkelijk had gehoord van de verandering, kan worden aangenomen dat hij ook de naam van het deel van Jagatu dat in de provincie Gazni bleef ook kent of minstens herkent. Voorgaande vaststelling kan dus een aanwijzing zijn dat verzoeker niet afkomstig is van Jagatu.

De commissaris-generaal stelt ook vast dat verzoeker verklaarde nooit zijn dorp te hebben verlaten, geen vragen te kunnen beantwoorden over het districtscentrum of Gazni en niets te kunnen vertellen over het districtscentrum omdat de enige keer dat hij er was heel lang geleden in zijn kindertijd was. Volgens de commissaris-generaal komt dit niet overeen met verzoekers verklaringen die hij omtrent zijn taskara heeft afgelegd, aangezien verzoeker verklaarde dat hij met zijn vader is meegegaan om de taskara aan te vragen en volgens de commissaris-generaal in regel in het districtscentrum documenten worden afgeleverd. De Raad stelt vast dat het administratief dossier geen informatie bevat omtrent de plaats waar documenten "in regel" worden afgeleverd. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij zijn taskara samen met zijn vader is gaan aanvragen. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn taskara in het districtscentrum is gaan aanvragen. Bijgevolg kan de Raad niet inschatten dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij informatie omtrent het districtscentrum kan geven.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dat verzoeker niet spontaan kan aangeven waar zich geasfalteerde wegen bevinden. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd desbetreffend het volgende opgetekend: "Leef je dichtbij een grote weg? Er zijn geen geasfalteerde wegen dichtbij mijn dorp" (gehoorverslag, p. 5) (eigen onderlijning). Er werd bijgevolg niet gevraagd of verzoeker afwist van geasfalteerde wegen elders. Bijgevolg kan de Raad niet met zekerheid oordelen of van verzoeker, rekening houdend met zijn profiel, mag worden verwacht dat hij spontaan vertelt waar de geasfalteerde wegen zich dan wel bevinden.

Ook stelt de commissaris-generaal dat verzoeker met betrekking tot reconstructiewerken in zijn dorp verklaart dat daar niets nieuws was en dat hij met betrekking tot de veiligheidssituatie algemeen stelt dat er gevechten zijn in het gebied, dat er politie en Amerikanen zijn, dat de mensen niet veilig zijn, dat de taliban overal in Afghanistan zijn, dat ze enkele jaren geleden in zijn dorp een leraar hebben gedood en dat verzoeker spontaan geen enkel recent incident in detail noemt. Uit het administratief dossier blijkt niet dat er zich in verzoekers dorp reconstructiewerken hebben voorgedaan waardoor de Raad niet met zekerheid kan oordelen of van verzoeker, mag worden verwacht dat hij hiervan kennis heeft.

De Raad stelt met betrekking tot de veiligheidssituatie vast dat de commissaris-generaal tijdens het gehoor zeer algemeen peilde naar de veiligheidssituatie. Tijdens het gehoor werd desbetreffend het volgende opgetekend: "Wat was veiligheidssituatie in district, dorp en omgeving? Gevechten in het gebied, er is politie en de Amerikanen de mensen zijn niet veilig, als je 's morgens vertrekt dan weet je niet of je 's avonds terugkwam. Kwamen ze in je dorp, politie, of Amerikanen, heb je ze gezien? Ze passeerden, maar bleven niet. Dus je kon ze zien? Ja maar konden niet zien of het Amerikanen waren, buitenlanders." (gehoorverslag, p. 5) (...) "Wat zag je van de taliban in je district? Ze zijn overal in Afghanistan je ziet het niet, toen ze een paar jaar geleden naar het dorp kwamen hebben ze een leraar gedood" (gehoorverslag, p. 11) (eigen onderlijning). Er werd bijgevolg enkel algemeen de vraag gesteld naar de veiligheidssituatie in verzoekers regio en wat verzoeker van de taliban gezien heeft in zijn regio, doch er werd niet gevraagd of verzoeker afwist van recente incidenten omtrent de taliban. Bijgevolg kan de Raad niet met zekerheid oordelen of van verzoeker, rekening houdend met zijn profiel, mag worden verwacht dat hij gedetailleerde informatie geeft over de veiligheidssituatie en spontaan vertelt over recente incidenten met betrekking tot de taliban.

Het is inderdaad bevreemdend dat wanneer verzoeker gevraagd werd waar de mensen heengingen als ze ernstig ziek waren, dat verzoeker antwoordt dat er geen ernstige zieken waren in zijn dorp, hetgeen opnieuw kan wijzen op het feit dat verzoeker niet afkomstig zou zijn uit Jagatu.

2.4. Aangezien essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad de bestreden beslissing niet kan bevestigen of hervormen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, besluit de Raad om met toepassing van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet de bestreden beslissing te vernietigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 december 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF